

Veelzijdig en gedreven

door A. Pul-Tasseron

Deze woorden geven een heel klein beeld van de heer Dick (D.N.L.) Milo (1911-1992).

Hij heeft vele jaren op allerlei terreinen in Nunspeet en ook Vierhouten gewerkt. Zijn leven bestond uit: organiseren en schrijven. Hieruit vloeit voort: denken en doorgeven. Je zou schrijven en denken ook om kunnen draaien (Milo deed nog veel meer dan hieronder vermeld).

Dick Milo.

In 1940 begon hij als onderdirecteur van de Incassobank aan de Laan 47 alhier. Dit was een filiaal van het kantoor in Harderwijk. Behalve hij, werkte er 1 wisselloper. In 1943 was de Incassobank overgenomen door de Amro bank (Amsterdam-Rotterdam) en men verhuisde in 1953 naar de huidige locatie, toen de verbouwde pastorie van de Hervormde Gemeente. De promotie tot directeur hield ook in dat de Veluwe

kantoren Harderwijk, Nijkerk en Elburg onder zijn toezicht vielen.

Ansicht uit 1942 van de voormalige pastorie aan de Laan. Vanaf 1953 in gebruik als bankkantoor.

Tijdens de 2^e wereldoorlog stelde de gemeente hem aan als betaalmeester voor de evacuee's, o.a. uit Arnhem.

Joodse onderduikers konden altijd op zijn steun rekenen. D. Milo was een goede boekhouder en secretaris en werd penningmeester/secretaris

van de Vereniging voor Ziekenverpleging met Dr. Verschoor als voorzitter. Ook VVV Nunspeet genoot jarenlang zijn aandacht en in het vakantieseizoen, organiseerde hij elke 14 dagen op donderdagavond iets voor de gasten en inwoners. Het toenmalige marktplein en het Oranjepark waren zeer geschikt hiervoor. Enkele activiteiten: de Boerendansers traden op (op de markt) en stoelen huurde Milo voor 10 cent per stuk bij de café's. De Wienersängerknaben maakten een tournee door Nederland en hij haalde ze naar Nunspeet en zorgde voor onderdak. In het Oranjepark traden muziekkorpsen op, soms met piano en zang. Als optredende groepen en/of

*Invalsweg Boschweg naar Oranjepark,
rechts de Klokkenberg.*

enkelingen betaald moesten worden dan werd entree geheven. Milo zette dan het jongere bankpersoneel in om dat te doen. Zij stonden bij de invalswegen naar het park (Bosweg, Laan, Molijnlaan). Zelf gaf hij orgelconcerten en was tevens jarenlang organist (gediplomeerd) in de gereformeerde kerk aan de Driestweg. Inmiddels was het gezin in Vierhouten op "Froske Polle" gaan wonen.

Milo richtte het jachthoornblazers corps op. Deze groep kreeg les van hem en oefende op een vaste avond op zijn eigen terrein. Ook de inwoners van Vierhouten genoten mee, de jagers van het kroondomein kwamen na de jacht ook naar "Froske Polle" en via hen kreeg Milo een compliment voor de prestaties, van de jachthoornblazers, van: Prins Bernhard! Hij woonde dichtbij het dorps-huis en zat vele jaren in het bestuur hiervan.

Schrijven deed hij veel en graag! Hij was hoofdredacteur van het blad van de gereformeerde organistenvereniging in Nederland en zat ook jarenlang in het bestuur. Vele artikelen in "De Mothoek", het blad van de Heemkundige vereniging in Nunspeet.

Een aantal namen wil ik noemen:

Gemeente secretaris E.M. v. Marle (1910-1954).

De historicus H.v. Heerde (1894-1957).

De kunstenaar Jos Lussenburg (1899-1975).

Opa Rekers en de familie V.d. Pol (Rekers:1855-1942).

De Vrijbouter Mannes de Boer (1893-1967).

De stichter van de melkfabriek Jesco, J.E. Schaap.

De familie Van Vloten en het ronde huis.

De bekende arts: Dr. A. Verschoor.

Na het overlijden van Dick Milo verscheen nog het artikel over de heer Ed Perelaer (1873-1958).

In de bibliotheek van Nuwenspete kunt u de exemplaren van de Mothoek, waar deze mensen instaan, lenen.

Veel belangstelling had D. Milo voor:

De splitsing van de gemeente Ermelo in 2 zelfstandige gemeenten: Ermelo en Nunspeet. In 1972 was dit een feit en kreeg Nunspeet een eigen wapen.

Milo schreef: "Het ontstaan van de gemeente Nunspeet", uitgegeven in 1992. Letterlijk alles wat aan de verzelfstandiging vooraf ging is hier in opgenomen. Nog enkele titels van boeken die D. Milo schreef.

1. Zangers en speellieden 1946
 2. De drie engelen 1981
 3. De geur van het veld
 4. Herlevende kerkzang
 5. Henoch, een verloren Bijbelboek? 1989
- en diverse andere uitgaven.

Mijn informante was zijn echtgenote, mevrouw J. Milo-Heydenrijk.

Ik heb het in mijn eigen woorden weergegeven. Mevrouw Milo zei: "Je mag hem niet verheerlijken en het niet mooier maken". Ik dacht: Goede wijn behoeft geen krans, maar.....
